

[Gerda Møller.]

lens opgave at fremme denne udvikling ved at tage så let på faget historie, som lovforslaget er udtryk for.

Jeg ville gerne have været ind på mange andre ting, men lampen lyser rødt, og det må jeg bøje mig for. Men jeg tror, det er gået op for alle, at det konservative folkeparti ikke stemmer for det lovforslag, der ligger her, og at vi med hensyn til de stillede ændringsforslag vil stemme for dem, vi mener er principielt vigtige; hvad de andre angår, vil vi undlade at stemme.

Må jeg lige have lov at sige med hensyn til ændringsforslag nr. 22, at det kan vi ikke stemme for, for vi mener ikke, det kan lade sig gøre at fritage et barn for seksualoplysning, når det er således i skolen i dag, at seksualoplysning er integreret i alle fag.

Maigaard (SF):

Der kan være 3 principielt forskellige grunde til, at et parti støtter en given lovgivning. Den første er, at lovgivningen kan opfylde partiets principielle synspunkter. Den anden er, at lovgivningen kan bringe virkeligheden et skridt nærmere partiets synspunkter, og den tredje er, at lovgivningen kan være et mindre onde, som hindrer et større.

Når SF har fundet det rigtigt at være med i forhandlingerne omkring skoleloven og nu i forliget om den lille reform, så skyldes det, jeg havde nær sagt naturligvis ikke, at vore principielle synspunkter er opfyldt. Det er de ikke, der er stadig meget at slås for, for et socialistisk skolesyn er virkeliggjort. Når vi er med, skyldes det derimod, at skolereformen sammenlignet med den skole, vi kender i dag, bringer udviklingen i retning af socialistiske skolesynspunkter.

Udgangspunktet for vurderingen må være den skole, vi kender. I forhold til denne virkelighed er reformen et reelt og praktiskabelt fremskridt, og det er som et reelt og praktiskabelt fremskridt reformen skal ses. Der er ingen grund til at forsvare den som det mindste onde. Det mindste ondes politik er i disse tider ikke altid den ringeste politik, der kan føres; men det er der ikke tale om her. Loven er et fremskridt. Det har i og for sig været rart at være med i forhandlinger, hvor man ikke måtte sluge én eneste kamel, det vil sige ét eneste tilbageskridt i forhold til det nuværende. Hvad der ærgrer én er,

at fremskridtene på en række områder ikke er så store, som i hvert fald SF kunne ønske, men det ændrer intet ved, at retningen er rigtig nok, og at det går fremad.

Jeg vil pege på nogle områder, hvor den udviklingslinje, reformen tegner, er af væsentlig betydning for socialistisk folkepartis tilslutning til den.

For det første nogle ord om delingen. SF har været og SF er imod deling af børn i folkeskolen. Det skyldes for det første, at delingen er intimt forbundet med det, vi kan kalde præstationsskolen. Det skyldes for det andet, at delingen er klart social. Ikke mindst denne sociale deling er uacceptabel for et socialistisk parti. En af skolereformens store landvindinger er, at vi får mulighed for at afskaffe delingen: i en række fag er det efter lovens tekst ikke muligt at dele børnene i 8.-9. klasse, i andre fag kan man gennem lokal beslutning undlade delingen.

Vi vil derfor, tror vi, komme til at se en proces som den, der fulgte efter folkeskoleloven i 1958, som gav mulighed for at afskaffe delingen dengang efter 5. klasse. Skridt for skridt alt efter lokale ønsker og beslutninger vil delingen efterhånden helt forsvinde, enhedsskolen er inden for rækkevidde. Det er et stort resultat, det største, loven omfatter.

Lad mig dernæst sige nogle ting om eksamen og karakterer. SF er imod eksamen og karakterer i folkeskolen. Det beror først og fremmest på vort menneskesyn. Vi tror, at meningsfyldt arbejde er nok så virksom en drivkraft for mennesker som det konkurrence- og belønningssystem, eksamen og karakterer repræsenterer. Vi ved herudover, at eksamens- og karaktersystemet vender den tunge ende nedad, og endelig er vi klar over, at eksamen og karakterer er et bevarende element i folkeskolen, som hindrer den fornyelse, vi har ønsket. Denne skolereform svækker over en bred front eksamens- og karaktersystemet i folkeskolen. Reformen afskaffer ikke eksamens- og karaktersystemet, hvad vi beklager, men det er indiskutabelt, at disse to stupide institutioner i vort skolesystem er svækket ved denne reform.

Det skyldes først og fremmest, at realeksamen nu afskaffes. Realeksamen var flagskibet for den folkeskole, som byggede